

theek in den Haag en volgens Bibl. Belg. eveneens te Leiden in de Bibl. van Thysius en te Gent in de Universiteitsbibliotheek.

Hiermee zijn wij aan het einde van onze beschrijving gekomen. Of het jaar 1597 het eind van Mullems werkzaamheid is, dan wel of enkele der genoemde drukken zonder jaartal nog uit iets later tijd dateeren, valt moeilijk uit te maken. Wat wij verder nog van hem weten berust wederom op enkele archiefstukken. In een acte voor den Rotterdam-schen notaris Jacob Symonsz. van 25 Maart 1602 komt „Dirck Mullem boekdrucker alhier tot Rotterdam” nog voor; hij heeft dan „omtrent een jaar geleden” als borg voor zijn zoon aan iemand een som van 50 gulden betaald (Not. arch. 8, blz. 250).

Op 10 Febr. 1603 ontdoet hij zich van zijn huis aan het Steiger (Gifteboek 13, blz. 69–71), dat dan op naam van zijn zoon „Daniel van Mulhem” wordt overgeschreven. Deze zaak wordt voor hem waargenomen door een vertegenwoordiger uit Vianen, wiens verklaring nog een en ander van belang bevat. Namelijk dat voor de schepenen dier plaats op 16 Jan. 1603 verschenen was „Dirck Mulhem inwoender alhier” (dus van Vianen), die een verklaring aflegde omtrent een huwelijksche voorwaarde, dateerend van 8 Sept. 1601, tusschen hemzelf met zijn zoon Daniel en Henrick de Jong, burger van Tiel, waarbij zijn huis aan het Steiger te Rotterdam werd afgestaan aan „Elisabeth de Jong Henricxdr. sijn echte huysvrouwe”. Welke reden hij had om in 1602 of daaromtrent wederom naar Vianen te verhuizen en wat de beteekenis was van de huwelijksvoorwaarden van Sept. 1601 kunnen wij niet gissen. ¹⁾

Wel blijkt nog uit een notarieele acte te Rotterdam (Not. arch. 29 B, Jacob Duyfhuyzen de oude, blz. 73), dat Mullem te Vianen een brouwerij had bezeten, die intusschen verkocht was; op de opbrengst van dezen verkoop was beslag

1) Bij navraag op het Gemeentearchief te Vianen werd mij medegedeeld, dat aldaar geen gegevens over Mullem te vinden zijn.